

θα κάθεται να συνορίζεται; *Eída* γιουζέλικο παιδί εἶν' αὐτό, σὰ λωλὸ κάνει! Συνών. *ξεμυαλισμένος*. 3) 'Ως οὖς., α) ὄν. βοὸς Πελοπν. ('Αργολ.) Πόντ.(Λιβερ.) β) 'Ον. κυνὸς Σκόπ.

'Η λ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκιουζέλης* καὶ ὡς ἐπών. 'Αθῆν. 'Ηπ. ('Αρτ.) Θεσσ. (Βόλ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καβάλλ. Σέρρ.) Λέσβ. (Μυτιλήν.) Πελοπν. (Κυνουρ. Λακων. Λεωνίδ. Μύλ.) Σῦρ. Τσακων. *Γκιζέλης* 'Αθῆν. *Γκιζελῆς* Εὐβ. ('Αλιβέρ. Αὐλωνάρ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γιουζέλης* Νάξ. ('Απύρανθ.) *Γκιουζέλης* Θράκ. (Κεσάν.)

γκιουζελιά ἡ, ἐνιαχ. γιουζελιά Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *γκιουζέλης*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *γκιουζέλης*.

'Ατακτος, ἐπιπολαία διαγωγή: 'Α' δὴ γιουζελιά *dou* δὲ διάνει κριάς ἀπάνω *dou* (= δὲν παχύνεται). "Ὁλο γιουζελιές κάνει κ' εὐτός, ὅλο καβγάδες κι ὅλο βαλληκαριές. Τώρα 'ν' ἀπάνω 'ς τσι γιουζελιές του κ' εὐτός, ἐτσά εἶναι ὅλα τὰ κοπέλια.

γκιουζελιάινω ἐνιαχ. γιουζελιάινω Νάξ. 'Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *γκιουζέλης*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *γκιουζέλης*.

Καθίσταμαι ἀνόητος ἐξ ἀτάκτου, ἐπιπολαίου βίου: "Ὅσο βάει γιουζελιάινω. Νὰ γιουζελιάνη θέλει μὲ τὴ συναναστροφή πῶχει. 'Εγιουζέλιανες καλὰ-καλὰ, καμένη!

γκιουζελίμης ἐπιθ. ἐνιαχ. γκιουζελίμ' Θράκ. ('Αδριανούπ.) γκιουζιλίμ'ς Μακεδ. (Λαγκαδ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *güzeli m* = ὁ ὠραῖος μου.

Γκιουζέλης 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Τί γκιουζελίμ'ς ἀντρας!* Μακεδ. (Λαγκαδ.) *Γκιουζελίμ' σπὶτ' ἔχ'* κι κλαί-ιτι; Θράκ. ('Αδριανούπ.)

γκιουζελίμικος ἐπιθ. ἐνιαχ. γκιουζιλίμ'κους Μακεδ. (Λαγκαδ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *γκιουζελίμης* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

Γκιουζέλης 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: 'Σ' τ' γειτονιά μας ἔχουμε γκιουζιλίμ'κα κουρ'τσούδια.

γκιουζελίστικος ἐπιθ. ἐνιαχ. γιουζελίστικος Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *γκιουζέλης* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίστικός.

'Ο ἀναφερόμενος, ὁ προσιδιάζων εἰς γκιουζέλην, ἀνόητος, ἐπιπόλαιος ἐνθ' ἄν.: *Γιουζελίστικος τρόπος*. *Γιουζελίστικες* εἶναι ὅλες οἱ δουλειές. "Ἠρκεψε βάλε τὰ γιουζελίστικα κ' ἐθάρρου γ' εἰς πῶς ἐγνώστεψε (γνωστεύω = γίνομαι συνετός, γνωστικός) αὐτόθ.

γκιούζι τό, ἐνιαχ. γκιούζ' Τσακων. (Χαβουτσ.) γκιούζιν Μακεδ. (Δρυμ.) κιούζιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γκιούζια Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ Τουρκ. *güz* = φθινόπωρον.

1) Τὸ φθινόπωρον Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Δρυμ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) 2) Κατὰ πληθ., φύλλα καπνοῦ μὴ καλῶς ἀποξηρανθέντα ὑπομέλανα Λεξ. Δημητρ.

γκιουλάρης ἐπιθ. ἐνιαχ. γκιούλαρ'ς Μακεδ. (Δεσκάτ.) 'Εκ τοῦ Τουρκ. *gü l* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρης. Φιλάρεσκος ἐνθ' ἄν.

γκιουλβι τό, Προπ. ('Αρτάκ.) γιουλβι Λέσβ. (Πλομάρ.) γιουλουβι Θράκ. (Μαρών.) γιουλουβι Θράκ. (Μακεδ.) κλούφι Μακεδ. (Βελβ.)

'Αγνώστου ἐτύμου.

Σανὶς ἐπὶ τοῦ τοίχου Λέσβ. (Πλομάρ) Προπ. ('Αρτάκ.) Θράκ. (Μαρών.) Μακεδ. (Βελβ.): *Βάλι τὰ πιάτα 'ς τοῦ γιουλουβι Μαρών.* Συνών. *ράφι*. β) Κοίλωμα ἐντὸς τοῦ τοίχου πρὸς ἐναπόθεσιν ἀντικειμένων Θράκ. (Μάδυτ.) Μακεδ. (Βελβ.)

γκιουλιαγκι τό, ἐνιαχ. γκιουργιατ Κάσ. κιούλγιαγιν Πόντ. (Τραπ.) γκιούλαϊ Π. Γενναδ., Φυτολ. Λεξ., 753 —Λεξ. Πρω. Δημητρ. γκιουλ-λιάϊ Κύπρ. κιουλ-λιάιν Κύπρ.

'Εκ τοῦ Τουρκ. *gü l y a g i* = ροδέλαιον.

1) Ροδέλαιον Κάσ: 'Ἀσμ.

Σαράντα τάσια γκιουργιατ κ' ἓνα ἄορι χιόνι κι ὁ κόσμος νὰ πλημμαζωχτῇ, ἡ ἀγάπη μας 'ὲ λ-λειώνει (ἄορι = ὄρος). 2) Τὸ φυτὸν Πελαργόνιον τὸ εὐοσμώτατον (*Pelargonium odorissimum*) τῆς οἰκογ. τῶν Γερανιιδῶν (*Geraniaceae* ἢ *Gruinales*) Κύπρ. Πόντ. (Τραπ.) Π. Γενναδ. ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. Συνών. *ἀρ β α ρ ὀ ρ ρ ι ζ α* 2.

γκιουλγκιουλis ἐπιθ. ἐνιαχ. γιουγκιουλis Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) γκιουργκιουλis Βιθυν. Προπ. (Μαρμαρ.)

'Εκ τοῦ οὖς. *γκιουλί*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.* *γκιουλιγκιουλί*, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίς. 'Ο τύπ. *γκιουλιγκιουλis* δι' ἀνομοίωσιν τοῦ *λ*.

Ροδόχρους ἐνθ' ἄν.: 'Ἀσμ.

Τώρα ν-ῇ γῆς στολίζεται μ' ἐννιά λογιῶν λουλούδια μὲ πράσινα, μὲ κόκκινα, μὲ γκιουργκιουλιά, γαλάζια Προπ. (Μαρμαρ.)

Πέρα 'ς τὸν πέρα μαχαλᾶ ἔχω κ' ἐγὼ κι ὀρίζω μιὰ γκιουργκιουλιά γαριφαλιά, στέλνω καὶ τὴν ποτίζω Βιθυν.

Γκιουλέκας ὁ 'Αθῆν. Εὐβ. (Χαλκ.) *Γιολέκας* 'Ηπ. ('Ιωάνν.) *Γιολέγας* Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Απὸ τοῦ 'Αλβανοῦ ἥρωος *Γκιόνη Λέκα*, ὁ ὁποῖος ἐκίνησεν εἰς ἐπανάστασιν τοὺς 'Αλβανούς κατὰ τῶν Τούρκων τὸ 1844.

1) 'Ατίθασος, ἀνυπότακτος ἐνθ' ἄν.: *Κάνει τὸ Γκιουλέκα* (ἐπὶ τοῦ ἐπιδεικνύοντος ἀνυπαρκτον ἀνδρείαν) 'Αθῆν. κ.ά. 'Εσηκώθη κ' εὐτὸ τὸ χάπατο νὰ μοῦ κἀνὴ τὸ *Γιολέγα* (χάπατο = ἐρείπιο, μεταφ. ὁ ἀσθενικὸς γέρον) 'Απύρανθ.

2) 'Ον. κυνὸς διὰ τὴν ἀγριότητα 'Ηπ.

'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκιουλέκας* 'Αθῆν. Θεσσ. (Καρδίτσ. Λάρ. Παλαμ. Τίρναβ. Φάρσαλ.) Θράκ. ('Ιασμ.) Μακεδ. ('Αρν. Βέρ. Γρεβεν. Θεσσαλον. Καστορ. Κιλκ. Κοζ. Νεάπ. Πολύγυρ. Σιάτιστ. Στρατών. Φλόρ.) Πελοπν. (Κόρινθ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γιολέγας* Νάξ. ('Απύρανθ.) *Γκιλέκας* Εὐβ. (Στεν.)

γκιουλές ὁ, (Ι) Α.Ρουμελ. (Καβακλ.) 'Ηπ. (Κοκκιν. Κόνιτς. Πάργ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Κασταν.) Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Γαλατ. Γρεβεν. Φλόρ. κ.ά.)

